

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku B. M. z dnia 7 grudnia 2018 roku odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR w okresie od (...) do (...). W uzasadnieniu wskazano, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu wydanym w dniu 22 lutego 2019 roku nie stwierdziła niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR w okresie od (...) do (...).

(decyzja – k. 13 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. M. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, iż przysługuje jej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR w okresie od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku od dnia 7 grudnia 2018 roku na czas nieokreślony oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że orzeczenie Komisji, na której oparto decyzję odmowną jest wadliwe. Nie wskazano, czy u wnioskodawczyni w ogóle nie występuje niezdolność do pracy czy też jest ona niezdolna do pracy, ale schorzenia te pozostają bez związku z pobytem w ZSRR. Ponadto, wskazane orzeczenie bez żadnego uzasadnienia merytorycznego zmienia orzeczenie lekarza orzecznika ZUS. Skarżąca leczy się psychiatrycznie, neurologicznie i internistycznie. Wszystkie choroby ujawniły się u niej w bardzo wczesnym wieku i pogłębiały stopniowo pomimo leczenia specjalistycznego. Niedożywienie, wychłodzenie oraz głód, a także skrajnie złe warunki klimatyczne i higieniczne na deportacji odbiły się na zdrowiu wnioskodawczyni co w konsekwencji doprowadziło do zmian w obrębie układu pokarmowego i kostno- stawowego, powodując na ich podłożu chorobę wrzodową o ciężkim nawrotowym przebiegu, chroniczne zapalenie jelita i bardzo wczesny rozwój zmian zwyrodnieniowych układu kostno – stawowego, niewspółmierny do wieku, rozwoju i wykonywanej pracy. jednocześnie wskazano, że niniejsze odwołanie stało się konieczne, gdyż nie jest zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, aby stwierdzony w 2001 roku związek pomiędzy stanem zdrowia ubezpieczonej, a jej pobytem na deportacji od momentu poczęcia do 3-go roku życia ustał.

(odwołanie – k. 3-5)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie wskazano, że Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS orzeczeniem z dnia 17 maja 2019 roku stwierdził, iż odwołanie skarżącej nie zawiera nowych okoliczności dotyczących jej niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR w okresie od (...) do (...).

(odpowiedź na odwołanie – k. 12-12 verte)

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2020 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika B. M. z dnia 27 listopada 2020 roku o dopuszczenie dowodu z opinii Katedry Psychiatrii, Zakładu (...).

(postanowienie – k. 90)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. urodziła się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 27 marca 2000 roku wnioskodawczyni złożyła do ZUS wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

(wniosek – k. 1-2 verte plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 10 kwietnia 2000 roku uznał, że wnioskodawczyni jest trwale, całkowicie niezdolna do pracy, jednakże nie stwierdzono związku tej niezdolności z faktem urodzenia w ZSRR i przebywaniem odwołującej do 3-go roku życia w ZSRR w okresie od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

(orzeczenie – k. 12-12 verte tom 1 załączonej do sprawy dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej)

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2000 roku organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku B. M. z dnia 27 marca 2000 roku odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR.

(decyzja – k. 5-5 verte plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji do sądu złożyła B. M..

(odwołanie – k. 6-9 plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 września 2001 roku po rozpoznaniu sprawy B. M. na skutek złożonego przez nią odwołania przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Ł. o prawo do renty oddalono odwołanie.

(wyrok – k. 39 -39 verte załączonych do sprawy akt o sygn. VIII U 11155/00)

W dniu 15 czerwca 2010 roku wnioskodawczyni złożyła do ZUS ponownie wnioski o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

(wniosek – k. nieponumerowane strony plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznik ZUS z dnia 5 lipca 2010 roku ustalono, że skarżąca jest trwale, całkowicie niezdolna do pracy. Data powstania całkowitej niezdolności do pracy: 4.02.2000 r. Przyznana niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z deportacją do ZSRR w okresie od 06/1943 do 05/1946.

(orzeczenie – k. 15-15 verte plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Od wskazanego orzeczenia odwołująca wniosła sprzeciw.

(sprzeciw – k. 17 plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 11 sierpnia 2010 roku ustalono, że nie stwierdza się niezdolności do pracy skarżącej w związku z jej deportacją do ZSRR w okresie od 06/1943 do 05/1946.

(orzeczenie – k. 23 plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2010 roku odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z jej deportacją do ZSRR.

(decyzja – k. 27 plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 7 grudnia 2018 roku skarżąca złożyła do ZUS ponownie wnioski o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

(wniosek – k. 1-6 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznik ZUS z dnia 11 stycznia 2019 roku ustalono, że wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy, trwale częściowo niezdolna do pracy. Data powstania częściowej niezdolności do pracy: nie da się ustalić, zaś częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojenny. U

wnioskodawczyni stwierdzono utrwalone zaburzenia lękowo – depresyjne, trwale zaburzenia osobowości po przeżyciu sytuacji ekscytacyjnej, niewydolność serca, nadkomorowe zaburzenia rytmu serca.

(orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 9-9 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, opinia lekarska – k. 35-37 załączonej do sprawy dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej)

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 22 lutego 2019 roku ustalono, że nie stwierdza się niezdolności do pracy skarżącej w związku z pobytem w ZSRR w okresie od VI/1943 r. do V/1946 r. U wnioskodawczyni stwierdzono organiczną chwiejność afektywną, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa adekwatne do wieku, zaburzenia rytmu serca pod postacią częstokurczu nadkomorowego ze zmiennym blokiem AV i napadowego migotania przedsionków u osoby z prawidłową funkcją skurczową lewej komory serca, nadciśnienie tętnicze.

(orzeczenie komisji lekarskiej ZUS – k. 10-10 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, opinia lekarska – k. 12-14 załączonej do sprawy dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej)

W dniu 21 marca 2019 roku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(decyzja – k. 13 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS orzeczeniem z dnia 17 maja 2019 roku stwierdził, iż odwołanie skarżącej nie zawiera nowych okoliczności dotyczących jej niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR w okresie od (...) do (...).

(opinia lekarska – k. 14 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe , m. in. z opinii biegłych sądowych, powołanych, z uwagi na udokumentowane schorzenia wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni cierpi na zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa bez istotnych deficytów neurologicznych oraz bóle głowy w wywiadzie.

Aktualne naruszenie sprawności organizmu skarżącej, nie powoduje niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR w okresie od czerwca 1943 roku, tj. od daty narodzin wnioskodawczyni, do maja 1946 roku. Choroba zwyrodnieniowo-dyskopatyczna kręgosłupa jest związana z zużyciem, wytarciem kręgosłupa. Jest to choroba cywilizacyjna. Pobyt dziecka w ZSRR, od urodzenia, do 3 roku życia, nie miał wpływu na rozwój zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa.

Tym samym, nie stwierdzono, z przyczyn neurologicznych, niezdolności do pracy skarżącej, z związku z pobytem w ZSRR.

Złe warunki klimatyczne, higieniczne i niedożywienie nie miały wpływu na wczesny rozwój zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa wnioskodawczyni oraz występowanie dolegliwości bólowych już od 20 roku życia. Odwołująca ma rozpoznaną chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa od 1984 roku. Jednocześnie wskazano, iż na potrzeby sporządzenia przedmiotowej opinii nie było koniecznym zapoznanie się dokumentacją medyczną dotyczącą badań wnioskodawczyni w Uniwersytecie J. w 2001 roku.

Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawczyni, nie powoduje niezdolności do pracy wnioskodawczyni, w związku z pobytem w ZSRR od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

(pisemna opinia biegłego z zakresu neurologii – k. 21-23)

Nadto , wnioskodawczyni cierpi na nawracające zaburzenia rytmu serca, pod postacią napadowego migotania przedsionków (od 2011 r.) i incydent częstokurczu przedsionkowego ze zmiennym blokiem przewodzenia A-V (2017 r), stan po izolacji żył płucnych (ablacja) systemem (...) 3 (2014), licznych kardiowersjach farmakologicznych (2012,

2013, 2014, 2016) oraz po skutecznej kardiowersji elektrycznej (01.2018), niewydolność serca w II kl. (...) z EF 64%, aktualnie bez zaburzeń rytmu serca, nadciśnienia tętniczego dobrze kontrolowane lekami, zespół jelita drażliwego oraz objawy depresyjno-lekowe w trakcie terapii.

Ponadto, nie stwierdzono powiązania przyczynowego występujących u skarżącej zaburzeń rytmu, w tym udokumentowanego w 2011 r. napadowego FA oraz nadciśnienia tętniczego, z przymusowym pobytem na terenie ZSRR w latach 1943-1946.

Podkreślono, że wskazane choroby u osób w 5-6 dekadzie chorujących na nadciśnienie tętnicze są dość częste w populacji polskiej, również u tych chorych, którzy nie przebywali na przymusowych deportacjach i nie byli narażeni na niedożywienie i złe warunki bytowe. Brak jest medycznego uzasadnienia do powiązania przyczynowego tych chorób, a tym samym, niezdolności do pracy z tego powodu, z przymusowym pobytem wnioskodawczynie na terenie ZSRR w latach 1943-1946.

W związku z powyższym nie stwierdzono związku przyczynowego chorób sercowo-naczyniowych z przymusowym pobytem skarżącej na terenie ZSRR w latach 1943-1946. Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawczynie, nie powoduje niezdolności do pracy wnioskodawczynie, w związku z pobytem w ZSRR.

(pisemna opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych – k. 25-28)

Wnioskodawczynie jest wszechstronnie zorientowana, nastrój wyrównany, chętna do współpracy. Jest wielomówna, zwłaszcza przy omawianiu okresu deportacji i problemów z początkowego okresu życia. W (...) wnioskodawczynie uzyskała następujące wyniki: skala neurotyzmu N - 8 sten, skala ekstra wersji E - 5 sten, skala psychotyzmu P - 6 sten, skala kłamstwa K - 8 sten. Świadczy to o wzmożonym napięciu emocjonalnym, tendencjach do obniżonego wahanego nastroju, reakcjach lękowych, rozważaniach o trudnych sytuacjach życiowych, okresowym poczuciu beznadziejności i apatii. Wartość skali ekstrawersji może świadczyć o obniżonym zaufaniu w relacjach społecznych. W Teście Niedokończonych Zdań dużo, wypowiedzi skarżącej, związanych z obawami o stan jej zdrowia, ograniczeniami z tym związanymi.

W badaniu neuropsychologicznym za pomocą metod eksperymentalnych stwierdzono u odwołującej: niewielkie osłabienie koncentracji uwagi; osłabienie bezpośredniej pamięci werbalnej i wzrokowej; zmniejszenie tempa przyswajania nowych informacji, obniżenie tempa pracy. Powyższe zaburzenia, świadczą o rozpoczynających się zmianach organicznych w o.u.n.

Reasumując, u skarżącej stwierdzono: zmiany w sferze emocjonalnej osobowości z wysokim poziomem lęku, tendencjami do reakcji depresyjnych oraz zwiększoną nieufnością w kontaktach społecznych. Powyższe cechy osobowości oraz zmiany psychopatologiczne, mogą mieć związek z przeżyciami w czasie deportacji i atmosferą panującą w rodzinie po powrocie do kraju. Przy osłabiającej się pamięci bezpośredniej (skutki procesu starzenia się) osoba dotknięta silnymi przeżyciami w okresie dziecięcym często wraca wspomnieniami do tego okresu. Jeżeli są to wspomnienia negatywne, to wiąże się to z silnymi emocjami powodującymi cierpienie psychiczne. Jednocześnie wskazano, że oceny zdolności do pracy winien dokonać biegły lekarz psychiatra.

(pisemna opinia biegłego z zakresu psychologii – k. 39-40)

W świetle opinii biegłego psychiatry, wnioskodawczynie, w czasie badania, była spokojna, wielomówna, logicznie i rzeczowo odpowiadała na pytania, w kontakcie adekwatnym, syntonicznym, bez objawów psychotycznych i zaburzeń nastroju. U skarżącej rozpoznano organiczne zaburzenia nastroju. Odwołująca jest leczona psychiatrycznie od 2000 r. początkowo z rozpoznaniem zaburzeń rzekomonierwicowych, a następnie organicznych zaburzeń nastroju, a obecnie z powodu zaburzeń lekowo depresyjnych. W chwili obecnej, w badaniach psychologicznych, opisywana jest osłabiona pamięć (jest to wynik starzenia się), w związku z tym, przeżycia z dzieciństwa zaczynają wracać we wspomnieniach. Tym niemniej, nasilenie zaburzeń lekowo - depresyjnych u wnioskodawczynie nie powoduje niezdolności do pracy.

Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawczynie, nie powoduje niezdolności do pracy wnioskodawczynie, w związku z pobytem w ZSRR.

(pisemna opinia biegłego z zakresu psychiatrii – k. 32-34, k. 54-57)

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy dokonał na podstawie zgromadzonych dokumentów w aktach sprawy, aktach rentowych, dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej, w oparciu o załączone do sprawy akta o sygn. VIII U 11155/00 oraz na podstawie opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu: neurologii, chorób wewnętrznych, psychologii i psychiatrii. Opinie te są wiarygodne i zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawczynie, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednie badanie wnioskodawczynie. Biegli określili schorzenia występujące u skarżącej i ocenili czy stopień naruszenia sprawności jej organizmu powoduje niezdolność do pracy w związku z jej pobytem w ZSRR w okresie od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku. Przy czym zauważyć należy, iż biegły z zakresu psychologii w istocie wskazał, że zmiany w sferze emocjonalnej osobowości oraz zmiany psychopatologiczne występujące u wnioskodawczynie mogą mieć związek z jej przeżyciami w czasie deportacji i atmosferą panującą w rodzinie po powrocie do kraju, jednak ostateczną ocenę zdolności do pracy skarżącej pozostawił dokonaniu biegłemu lekarzowi psychiatrze.

Podkreślenia również wymaga, że zarzuty wnioskodawczynie wobec opinii biegłych z zakresu: psychiatrii, chorób wewnętrznych i neurologii nie są zasadne i stanowią tylko bezzasadną polemikę z wnioskami biegłych, nie zawierając merytorycznych zasadnych podstaw do ich zakwestionowania. Wskazani biegli jednogłośnie bowiem ustalili, że nie stwierdzają u odwołującej niezdolności do pracy w związku z jej pobytem w ZSRR w okresie od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

Biegła z zakresu psychiatrii odniosła się do istoty schorzeń skarżącej w sposób wnikliwy opisując dynamikę ich zmian, w tym odnosząc się także do aktualnych badań psychologicznych odwołującej. W konkluzji stwierdziła, że nasilenie zaburzeń lękowo – depresyjnych u wnioskodawczynie nie powoduje jej niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR.

Podkreślić, także należy, iż w ocenie Sądu dotychczasowe opinie nie zawierają żadnych braków, co więcej żaden z biegłych nie wskazał potrzeby powołania innych biegłych niż Ci, których powołał Sąd Okręgowy.

Na tle powyższego tutejszy sąd pragnie podkreślić, iż w istocie w dniu 10 kwietnia 2000 roku Lekarz Orzecznik ZUS uznał, że odwołująca jest trwale, całkowicie niezdolna do pracy, z tym że nie stwierdzono, aby owa niezdolność pozostawała w związku z urodzeniem się w ZSRR i przebywaniem wnioskodawczynie do 3-go roku życia w ZSRR w okresie od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

Sąd postanowieniem z dnia 3 grudnia 2020 roku sąd oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawczynie z dnia 27 listopada 2020 roku o dopuszczenie dowodu z opinii Katedry Psychiatrii, Zakładu (...) na okoliczność niezdolności do pracy skarżącej jako będącej następstwem obrażeń czy chorób powstałych w związku z jej urodzeniem i przebywaniem na przymusowym zesłaniu i deportacji w ZSRR w okresie od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku. Wskazane przez wnioskodawczynie zastrzeżenia nie mogły prowadzić merytorycznie do podważenia wniosków opinii biegłych. Informacje uzyskane od biegłych w procesie w zakresie kompleksowej, holistycznej oceny stanu zdrowia odwołującej były wystarczające dla merytorycznego orzekania. Wobec tego wniosek ten nie mógł zostać uwzględniony, gdyż powodowałyby niezasadne przedłużanie postępowania, w sytuacji, gdy wszystkie istotne okoliczności zostały w niniejszej sprawie już wyjaśnione. Zgodnie z art. 6 § 1 k.p.c., sąd powinien przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy.

Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Taka ocena, dokonana została na podstawie przekonań sądu, jego wiedzy i posiadanego doświadczenia życiowego, w jego ocenie uwzględniała wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważył materiał dowodowy jako

całość, dokonał wyboru określonych środków dowodowych i - wając ich moc oraz wiarygodność - odniósł je do pozostałego materiału dowodowego por. wyrok SN z 10.06.1999 r. II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000 nr 17, poz. 655/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

W niniejszym postępowaniu, Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na **podstawie art. 148¹ k.p.c.**, zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, między innymi w sytuacji, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

W rozpoznawanej sprawie strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie, a złożone dotychczas pisma procesowe i brak wniosków dowodowych, po pouczeniu o możliwości ich zgłaszania dawały podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Zgodnie z **art. 12 ust. 1** ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U.2020.0.517 t.j.), kombatantom będącym inwalidami wojennymi lub wojskowymi przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203 i 252).

Z kolei **ust. 2 w/w** przepisu, stanowi, iż świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem uprawnień określonych w art. 12a i art. 23b tej ustawy, przysługują na zasadach określonych w tych przepisach również:

1) osobom, które zostały uznane za niezdolne do pracy wskutek niezdolności do pracy pozostającej w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1;

2) członkom rodzin pozostałym po osobach pobierających w chwili śmierci rentę z tytułu niezdolności do pracy, o której mowa w pkt 1.

Ustawa ta ma zatem zastosowanie m. in. do osób, które przebywały na przymusowych zesłaniach i deportacji w ZSRR (**art. 4 ust. 1 pkt 3b**).

Za niezdolność do pracy pozostającą w związku z pobytem w miejscach, o których mowa **w art. 3 i art. 4 ust. 1**, uważa się niezdolność do pracy będącą następstwem zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym pobytem.

Związek zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób z pobytem w miejscach, o których mowa w **art. 3 i art. 4 ust. 1**, a także związek niezdolności do pracy z takim pobytem ustala lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (art. 12 ust. 3 i 4).

Skarżąca złożyła ponownie w dniu 7 grudnia 2018 roku do organu rentowego wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z jej deportacją do ZSRR od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku. Przedmiotem sporu, zatem, w niniejszej sprawie, było ustalenie, czy **wnioskodawczyni, w dniu wydania zaskrzonej decyzji, była** osobą całkowicie niezdolną do pracy, z tytułu wspomnianej deportacji. Sąd, na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych z zakresu: neurologii, chorób wewnętrznych, psychologii i psychiatrii ustalił, że, w przypadku odwołującej się, nie stwierdza się jej niezdolności do pracy w związku z pobytem w ZSRR od czerwca 1943 roku do maja 1946 roku.

Z dokonanych ustaleń wynika, że biegły z zakresu neurologii wskazał, że zarówno złe warunki klimatyczne, higieniczne czy niedożywienie (rozumiane w kategoriach pobytu wnioskodawczynie w ZSRR od urodzenia do 3 roku życia) nie miały wpływu na wczesny rozwój zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa wnioskodawczynie. Podkreślenia wymaga, iż odwołująca ma rozpoznaną chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa jednak od 1984 roku i jako taka związana jest ze zużyciem kręgosłupa (choroba cywilizacyjna).

Z dokonanych ustaleń wynika, że biegły z zakresu chorób wewnętrznych nie stwierdził powiązania przyczynowego występujących u skarżącej zaburzeń rytmu, w tym udokumentowanego w 2011 r. napadowego FA oraz nadciśnienia tętniczego, z przymusowym pobytom na terenie ZSRR w latach 1943-1946. Występujące u wnioskodawczynie schorzenia takie jak choćby: nawracające zaburzenia rytmu serca czy niewydolność serca są częste osób w 5-6 dekadzie chorujących na nadciśnienie tętnicze w populacji polskiej także u tych osób, które nie przebywały na przymusowych deportacjach i nie były narażone na niedożywienie i złe warunki bytowe. Tym samym brak jest medycznego uzasadnienia do związku tych chorób z przymusowym pobytom wnioskodawczynie na terenie ZSRR w latach 1943-1946.

Z dokonanych ustaleń wynika, że biegły z zakresu psychologii wskazał, że zmiany psychopatologiczne występujące u wnioskodawczynie mogą mieć związek z jej przeżyciami w czasie deportacji i atmosferą panującą w rodzinie po powrocie do kraju, jednakże ocenę niezdolności do pracy pozostawił biegłemu lekarzowi z zakresu psychiatrii.

Z dokonanych ustaleń wynika, że biegły z zakresu psychiatrii wskazał, iż w przypadku wnioskodawczynie można mówić o organicznych zaburzeniach nastroju. Niemniej, jednak, stopień nasilenia zaburzeń lekowo - depresyjnych u wnioskodawczynie, nie powoduje jej niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, iż zaskarżona decyzja organu rentowego 21 marca 2019 roku jest prawidłowa.

W konsekwencji, wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczynie